

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ

سوره مبارکه ماعون

پرهیز از دوگانگی و توجه کامل به خدا

بررسی واژگان سوره از کتاب التحقیق

کذب (یکذب)	هو ما یقابل الصدق، فهو ما یخالف الواقیة و الحقّ، كما أنّ الصدق هو ما یكون علی حقّ و علی واقیة.	در مقابل صدق است و آن چیزی است که با واقعیت و حق مخالف است.
دع (یدع)	هو الدفع بشدة و عنف.	دفع کردنی که همراه با شدت، سختی و بدون مدارا است.
یتیم (یتیم)	هو انقطاع عمّا یتعلّق به و انفراد فی ضعف. الیتیم بفقدان الأب المربی المدبّر المذیر لمعیشته و اموره.	یتیم به قطع شدن از چیزی که به آن تعلق دارد و در ضعف قرار گرفتن گویند. و یتیم کسی است که مربی و سرپرست امور و معیشت خود را از دست داده است.
حضض (یحضّ)	الترغیب و البعث علی أمر هو دون شأنه و لو اعتبارا و توهّما.	ترغیب و برانگیختن برای امری است که آن امر دون شأن فرد است حال یا بر اساس ملاک‌های اعتباری یا توهمی.
طعم (طعام)	هو أكل شيء أو شربه مع اشتها و ذوق،	خوردن یا نوشیدن که با اشتها و ذائقه همراه و هماهنگ است.
سکن (مسکین)	هو الاستقرار فی مقابل الحركة و هو أعمّ من الاستقرار المادیّ و الروحی.	قرار یافتن در مقابل حرکت را گویند و این استقرار می‌تواند از نظر مادی یا روحی مد نظر باشد.
ویل	أنّ الكلمة تستعمل فی مقام إنشاء ذمّ شدید و قدح أكید أو دعاء علی ضرر و شرّ، و هذا هو الأغلب فی استعمالها.	این کلمه برای مذمت شدید یا دعایی برای ضرر رسیدن به کسی استفاده می‌شود و ویل به معنای بلائی شدیدی که بسیار نزدیک به هلاکت است.

	و الويل بمعنى البليّة الشديدة القريبة من الهلاكة.	
صلو (مصلّين)	مأخوذة من السريانيّة و الآراميّة، و هي بمعنى العبادة المخصوصة، و يعبر عنها بالعربيّة: بالصلاة. هو الثناء الجميل المطلق الشامل للتحية و غيرها.	این کلمه از سریانی و آرامی گرفته شده و به معنای عبادت مخصوص است و در عربی به آن نماز گویند و معنای ریشه آن مطلق ستایش زیباست که شامل تحیت و سلام و ... می‌شود.
سهو (ساهون)	هو الغفلة عن عمل يقصده و يريد أن يعمل به.	غافل شدن از عملی که انجام آن قصد شده بود و یا اراده بر انجام آن بوده است.
منع (يمنعون)	هو إيجاد ما يتعدّر به الفاعل القادر في عمله، أو إيجاد ما به يتوقّف جريان عمل.	ایجاد عذر برای فاعلی که می‌تواند کاری را انجام دهد و یا اخلال در جریان انجام یک کار.
معن (ماعون)	هو ملايمة و اعتدال في أمر و وهذا المعنى يختلف باختلاف الموضوعات. و في كلّ منها بحسبه: ففي الماء كونه هنيئاً في مقام الشرب. و في الجريان كونه ملايماً طبيعياً سهلاً. و في أثاث البيت ما كان في جريان في البيوت و من جملة الأشياء و الأسباب المعمول بها في المتعارف. و في الإنفاقات ما يكون عند الناس معروفاً غير منكّر و فيه ملايمة لا صعوبة فيه.	ملايمت و اعتدال در یک امر را گویند. این معنی در موضوعات مختلف متفاوت است. در مورد آب به معنای گوارا بودن آنست. در جریان به معنای ملایم و طبیعی بودن و سهولت آن است. در وسایل منزل به معنای آن چیزی است که به طور معمول در خانه یافت می‌شود. و در انفاق‌ها به معنای آن چیزی است که میان مردم معروف است و ناشناخته نیست و نیز در دادن آن سختی‌ای وجود ندارد.